

2
69
A. 3.

Frohe Gedancken
über das Hochzeitliche Ehrenfest
Des Ehrenvesten und Wolgeachten
Herrn

Nathanael Kölmers/
Fürnehmen Bürgers und Handelsman/
nes in der Königlichen Stadt Thorn/
Bräutigams

und
Der Viel Ehr- und Tugendbegabten
Jungfrawen Elisabeth/
Des

Ehrenvesten und Wolgeachten
Hn. Andreas Torbeck/
Weyland Bürgers und Handelsmans
allhier in Thorn nachgelassene
einzige Tochter

Braut/

Welches den 6. Christmonats Tag im zuende
lauffenden 1661. sten Jahres mit vollen Freu-
den begangen/
entworfen
von

Etlichen bekandten Freunden.

Gedruckt daselbst durch Michael Barnall.

Iz
vergehe
und
erstehe
alles klagen
Surcht und
Zagen
die in
diesem Jahr
res lauff uns ge-
naget über hauff; Seute lasset
Grewd erschallen lasset Geign und Cyncken hallen.

Ihr Herr Bräutigam lasset spüren/ ewren Ehrentag zu ziehren
Mit gewünschter Grewd und Lust/ die Euch heute sey bewußt
Ihr Kunstpfeiffer last starck klingen/ solten auch die Seiten
springen/ Macht was ihr am besten wißt/ und was fein zum
springen ist. Ihr Auffwarter steht nicht stille/ habet was die
Gläser fülle/ seht das jeder trincket aus/ und nicht durstig geh
nach hauß. Ihr ihr Gäste lustig springet/ in dem tanze paars
weis dringet/ in gesundheit last es gehn/ last nicht lang die
Gläser stehn/ wünscht darbey das dieses paar/ überlebe hun-
dert Jahr/ ich auch wünsche Gottes Segen/ Glück und
Wolfahrt aller wegen/ das ihr Wasser werde Wein
und kein Mangel müsse seyn/ das sie leben voller
Grewde/ sonder Unlust/ ohne Leyde/ biß Sie
endlich schawen dort Gottes grosse

Simmels Port.
und ihr
Sergen
mögt mit
Schergen glück-
lich wallen/ und
gefallen euch
einander
nach belieben glau-
ben/ trewe freundschaft üben/ das nach
eines jahres scheine/ jeder seh' Herr Kölmers kleine.

Singeschencck von Christoph Rischsteig/ Sällich. S.

Rozona zwycięstwa, także y złączenia
 Znakiem pewnym, Nie trudno będzie do mierzenia.
 Korone bojującym, na głowę wystawiają:
 Korone zaś złączenia, na znak oddawają.
 Jednak zkądże Korona? zkąd wianek tak śliczny?
 Przechacny Oblubiencze? zkąd dziś gracz tak Cwiczny
 Grajac, Triumph oświadcza: kogożes' zwojował?
 Albo zkim bitwę ztoczył, abyś triumfował?
 Zaprawdę zwojowałś Człowieka takiego
 Myśl, y Serce, nad które niemaś nie miłszego:
 Towarzysząs' zniewolił, który świecac Cnoty.
 Wiek Saturna przywroci, przyniesie wiek złoty.
 Ta mieszkánia Twójego rozweseli ściany
 Tak że się cięśyc będziesz z wesoley, odmiány.
 Zkad słusnie być na głowę wystawiono Koronę:
 Słusnie zielony wianek, Słusnie aby onę
 Palmę włożono wrękę, na znak chwalebneho
 Zwycięstwa które stawisz Czasu terażnieho.
 Wście z Narcissu wianki na Matżeńskie włosy
 Corki Jovissa, winsow, wyspiemujac głosy.
 Y wy przechacni Goście, ich pięknemu gronu,
 Zycście niech fortunneho doczekaja Srzonu.
 Trwajże już tak Ena Paro wdługofczesne Látá
 A stawá wásá wdzięcznie, niechaj brzmi u światá!

A. S. P.

GDybych miał zdolne do písania siły
 Wiersow zdobiacych ten ACT Bogu miły,
 Byłbych go uczcił czymkolwiek grzecczniejszym,
 Y forcmniejszym.
 Lecz gdyż mi Musa ich jeszcze nie dáty,
 Proszę, by się te liche podobáły

Rytlamy

Rythmy z szczerego serca pochodzace,
Dobra zyczace.

Niechajze tedy Ustawca swietego,
Pan Bog Wszechmocny, Stanu Matzenskiego,
MALZONKI Szcześci, niech im błogostawi,
Pociech nabawi!

Niechajze im da wśsego Dobrá użyć,
Ná dlugie czasy wzgodzie wespótek zyc;
Niech ich sam strzeze od wśsytkiego złego,
I zálośnego.

Niech ich przy dobrym zdrowiu záwśse chowa,
Bolesnych chorob, niewczásow zachowa;
Niech da ná swiecie do swojey woli zyc,
Potym w Niebie byc!

Jan Musonius Młodſzy.

Nie z źrzdótá Hippo creńskiego,
Ani z Parnassu wdźiecznego,
Czynie Matzonkom ofiary,
Zkad brat te rzeczy wiek stary;
Ani z skat Aonńskich temu
Matzenństwu wielce zacnemu
Dary niośe: lecz je swymi
Cześtuje Rythmy grubymi.
Radci by w robt był stowikiem,
Kruk Lábecini piat językiem;
Rad bym y ja grzeczniejszego
Co nápiśat y lepszego.
Lecz od śliczney Calliopy
Dálekie sa moje stopy;

Musa jeśsze mi nie dáty
Z Acidáluskiej pić skály.
Lichyć w prawdzie Rythm śtać musie
Cni Matzonkowie; Lecz tuśse
Iż nie tak wierś, ják cheć moje
Przymiecie też wlaske swoje.
PAN z Syonu niebieskiego,
Niech Wam da wiele dobrego,
Chowa w zdrowiu požadányim,
I w dostátku nie przebrányim!
A gdy tu skończyć da látá, (ta,
Niech tam przymie, gdzie poswiá-
Wiecznie trwáć Wefelna bedzie,
Nigdy rádości nie zbedzie.

Andrzy Musonius.

rejon rejon rejon rejon
rejon rejon